

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 185

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Δ. 1018/575/Ν.8946 (1)

Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ποὺ κηρύχθηκε μὲ τὴν Δ. 14003/9019/21.12.1967 (ΦΕΚ 3/13.1.1968 τ. Δ΄) κοινὴ Ὑπουργικὴ ἀπόφαση.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2α τοῦ κωδικοποιημένου Α. Ν. 1731/1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».
2. Τὴν κοινὴ Ὑπουργικὴ ἀπόφαση Δ. 14003/9019/21.12.1967 (ΦΕΚ 3/13.1.1968 τ. Δ΄) μὲ τὴν ὁποία κηρύχθηκε ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ἀκινήτων γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Πλατάνου-Χανίων-Ἡρακλείου Σητείας κ.λ.π.
3. Τὰ ἀριθ. 22700/16.6.1979 καὶ 27916/1.8.1979 ἀντίγραφα τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Δημοτίου Ταμείου Ρεθύμνης, ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὅτι ἐπιστράφηκε στὸ Δημόσιο ἡ ἀποζημίωση ποὺ καθορίστηκε μὲ τὴν Λ 3065/701/8.2.1979 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, γιὰ τὸ ἀριθ. 112 ἀκίνητο τοῦ οἰκείου κτηματολογικοῦ διαγράμματος καὶ πίνακα.
4. Τὰ ἀριθ. 34249/24.9.1980 40302/3.12.80 28405/5.8.1980 καὶ 38552/3.11.1980 ἀντίγραφα τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου Ρεθύμνης ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὅτι τὸ ποσὸ τῆς ἀποζημιώσεως ποὺ καθορίστηκε μὲ τὴν Π. 606/487/8.2.1979 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως αὐτὴ τροποποιήθηκε μὲ τὶς Λ. 2067/1265/16.3.1979 Λ. 7135/4364/5.10.1979 καὶ Ρ. 517/2884/13.9.1980 ἀποφάσεως γιὰ τὸ ἀριθ. 112 ἀκίνητο τοῦ οἰκείου κτηματολογικοῦ διαγράμματος καὶ πίνακος, ἐπιστράφηκε ἐμπροθέσμως στὸ Δημόσιο.
5. Τὴν Δ. 2652/66/20.5.1980 (ΦΕΚ 497/1980 Τ. Β΄) ἀπόφαση τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν», ἀποφασίζουμε:

Ἀνακαλοῦμε μερικῶς τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ποὺ κηρύχθηκε μὲ τὴν Δ. 14003/9019/21.12.1967 (ΦΕΚ

3/13.1.1968 τ. Δ') κοινή απόφασή μας, γιά τήν κατασκευή τής Έθνικής όδοΰ Πλατάνου-Χανίων-Ηρακλείου-Σητείας κ.λ.π. καί συγκεκριμένα μόνο ώς πρός τήν έκταση πεντακοσίων έξήντα (560) Μ2 πού φαίνεται μέ άριθμό κτηματοτεμαχίου έκατόν δώδεκα (112) στό Α 35- Τ 10/6.10.1977 κτηματολογικό διάγραμμα τής μηχανικοΰ Ειρήνης Μενεγάκη καί στόν άντίστοιχο κτηματολογικό πίνακα στίς 6.10.1977 άπό τόν Προϊστάμενο τής 2ης ΔΕΚΕ Ηρακλείου Γ. Πρατικάκη γιατί δέν πρόκειται ή έκταση αύτή νά χρησιμοποιηθεΐ γιά τόν σκοπό πού άπαλλοτριώθηκε.

Ή άπόφαση αύτή νά δημοσιευθεΐ στήν 'Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Άθήναι, 19 Μαρτίου 1981

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ — ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

Άριθ. Κ.7355/1124 (2)

Περί έγκρίσεως δημιουργίας ζώνης παραλίας στή θέση «ΟΡΜΟΣ ΣΙΔΕΡΩΝΟΣ» Κατακαλίου Κορινθίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας ύπόψη :

1. Τίς διατάξεις τών παρ. 2 καί 5 τοΰ άρθρου 6 τοΰ Α.Ν. 2344/1940 «περί αιγιαλοΰ καί παραλίας», όπως άντικαταστάθηκαν μέ τίς διατάξεις τοΰ άρθρου 13 τοΰ Νόμου 1078/1980.
2. Τή σύμφωνη γνώμη τοΰ Γενικοΰ 'Επιτελείου Ναυτικοΰ, πού διατυπώθηκε στό Φ.187.2/442/80/14.7.80 έγγραφό του.
3. Τήν 11898/29.7.80 άπόφαση τοΰ Νομάρχη Κορινθίας μέ τήν όποία έπικυρώθηκαν ή έκθεση τής 'Επιτροπής καί τό σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα, πού δημοσιεύθηκαν στό ύπ' άριθ. 480/30.8.80/ΦΕΚ τ. Δ'.
4. Τή Δ.2652/66/20.5.1980 κοινή άπόφαση τών Πρωθυπουργοΰ καί Ύπουργοΰ Οικονομικών «περί άναθέσεως άρμοδιοτήτων στούς Ύφυπουργούς Οικονομικών», άποφασίζουμε :

Έγκρίνουμε, γιά τήν προσαύξηση τοΰ αιγιαλοΰ, τή δημιουργία ζώνης παραλίας στή θέση ΟΡΜΟΣ ΣΙΔΕΡΩΝΟΣ Κατακαλίου Κορινθίας, όπως ή όριογραμμή αύτής καθορίσθηκε άπό τήν άρμοδία 'Επιτροπή τοΰ άρθρου 74 τοΰ Π.Δ. 636/1977 καί εικονίζεται στό άπό Μαΐου 1980 καί μέ κλίμακα 1 : 500 τοπογραφικό καί ύψομετρικό διάγραμμα τών 1) Κων/νου Σεϊτοπούλου, Πολ. Μηχανικοΰ καί 2) Θάνου Δανίκα Τοπογρ. Μηχανικοΰ, τό όποίο έχει θεωρηθεΐ άπό τή Διεύθυνση Τεχνικών Ύπηρεσιών τοΰ Νομοΰ Κορινθίας καί συνοδεύει τήν άπό 17.6.1980 έκθεση τής έν λόγω 'Επιτροπής.

Ή παρούσα άπόφαση μαζί μέ τήν έκθεση τής έπιτροπής καί τό τοπογρ. διάγραμμα νά δημοσιευθοΰν στήν 'Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Άθήναι, 16 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

'Επιτροπής καθορισμοΰ όρίων αιγιαλοΰ (άρθρ. 74 Π.Δ. 636/77), διά τόν καθορισμόν τών όρίων τοΰ αιγιαλοΰ είς ΟΡΜΟΝ ΣΙΔΕΡΩΝΟΣ Κατακαλίου Ν. Κορινθίας.

Έν Κορίνθω σήμερον τήν 17ην Ίουνίου τοΰ έτους 1980 ήμέραν Τρίτην καί ώραν 10ην π.μ. οί ύπογεγραμμένοι :

1. Έμμανουήλ Μελαχροινίδης, Οικονομικός Έφορος Κορίνθου ώς Πρόεδρος.
2. Κωνσταντΐνος Φρυδάς. Δ/ντής Τ.Υ.Ν. Κορινθίας ώς μέλος.
3. Κωνσταντΐνος Πολίτης, Λιμενάρχης Ίσθμίας ώς μέλος άποτελοΰντες τήν 'Επιτροπή καθορισμοΰ τών όρίων αιγιαλοΰ δυνάμει τοΰ άρθρου 74 τοΰ Π.Δ. 636/77 συγκληθεΐσα ύπό τοΰ Προέδρου αύτής μετέβημεν έπί τόπου είς τήν προαναφερομένην περιοχήν σήμερον τήν 17.6.1980 καί λαβόντες ύπ' όψιν :

1. Τό ύπ' άριθμ. 514/9.10.79 έγγραφον τοΰ Οικοδομικοΰ Συν/σμοΰ Κινηματογραφιστών Έλλάδος διά τοΰ όποίου ζητεΐται ό καθορισμός τών όρίων τοΰ αιγιαλοΰ είς τήν άνωτέρω περιοχήν ώς καί μεταγενεστέραν σχετικήν αΐτησίν του (550/27.12.79).
2. Τό άπό Μαΐου 1980 Τοπογραφικόν καί ύψομετρικόν διάγραμμα είς μίαν πινακίδα ύπό κλίμακα 1 : 500 συνταχθέν παρά τών Κωνσταντίνου Σεϊτοπούλου Πολιτικοΰ Μηχανικοΰ καί Θάνου Δανίκα Τοπογράφου Μηχανικοΰ, ήλεγμένον διά τήν άκρίβειαν τής άποτυπώσεως καί θεωρημένον παρά τοΰ Δ/ντοΰ Τ.Υ.Ν. Κορινθίας ώς τό άρθρον 20 Ν. 719/77 όρίζει.
3. Τάς διατάξεις τοΰ Α.Ν. 2344/1940 ώς ούτος έτροποποιήθη ώς καί τήν πρός τοΰτο σχετικήν Δικαστηριακήν καί Διοικητικήν Νομολογίαν.
4. Τήν έκ τής έπιτοπίου μεταβάσεως, σχηματισθεΐσαν άντίληψιν περί τοΰ πλάτους τής βρεχομένης ζώνης τής ξηράς καί λοιπών συναφών στοιχείων ήτοι :

α) Βραχώδες τμήμα μέ έντονον κλίσιν τοΰ έδάφους άνευ διαβρώσεων.

β) Δέν ύφίσταται παλαιός αιγιαλός.

γ) Αί καιρικαί συνθήκαι είναι συνήθως οί βόρειοι άνεμοι ισχυρής έντάσεως.

δ) Δέν ύφίστανται κτίσματα είς τήν ζώνην τής παραλίας.

5. Τό ύπ' άριθμ. 8722/2.6.80 έγγραφον τοΰ Προέδρου τής 'Επιτροπής καθορισμοΰ τών όριογραμμών (Οικ. Έφόρου Κορίνθου).
6. Τό ύπ' άριθμ. 187.2/311/80/1036/20.5.80 έγγραφον τοΰ Γ.Ε.Ν. άποφαίνεται :

1. Καθορίζει έπί τοΰ ώς άνω τοπογραφικοΰ καί ύψομετρικοΰ διαγράμματος.

α) Τήν όριογραμμήν τοΰ αιγιαλοΰ δι' έρυθράς συνεχοΰς πολυγωνικής γραμμής ύπό στοιχεΐα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31.

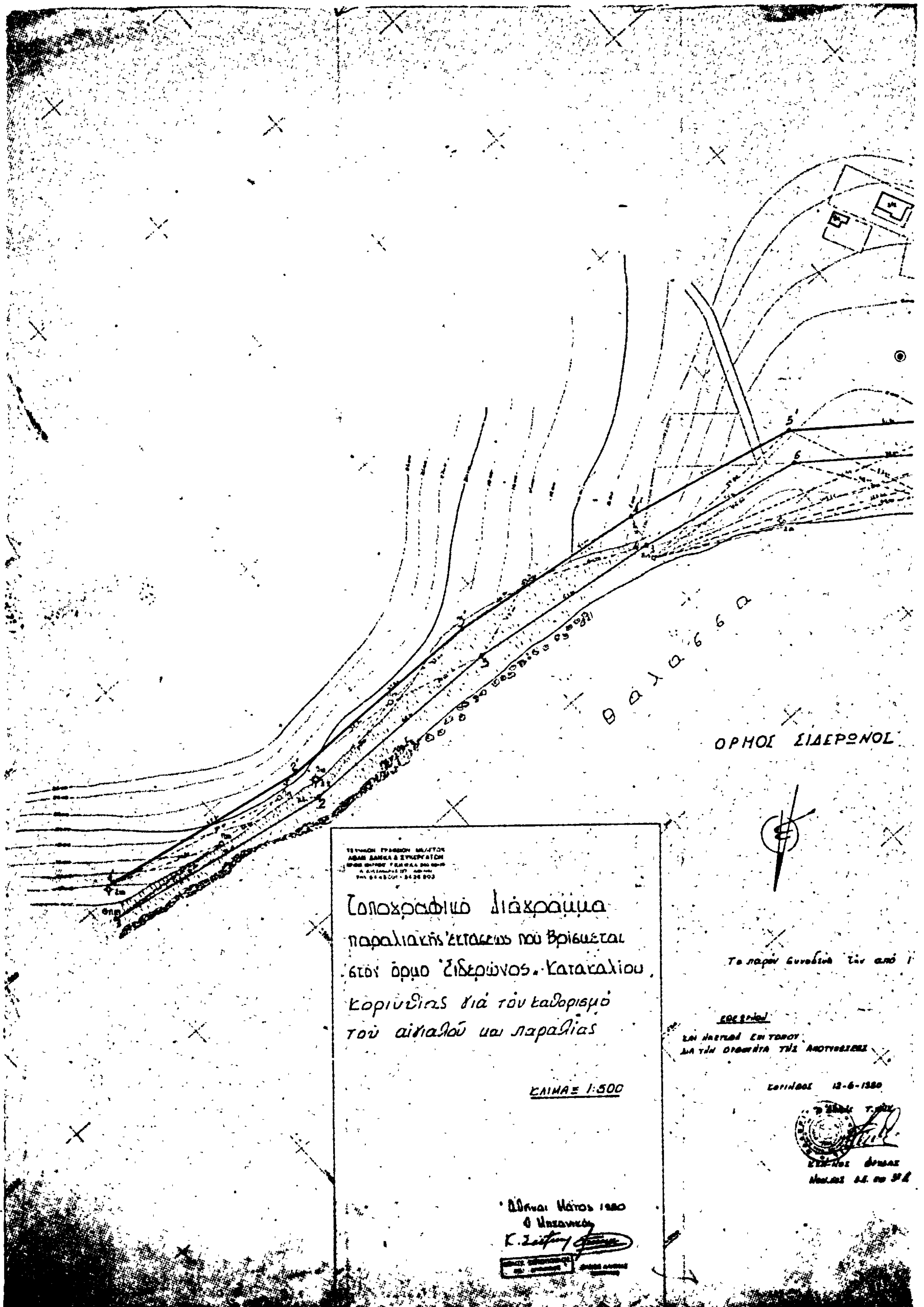
β) Τήν όριογραμμήν τής παραλίας διά συνεχοΰς κιτρίνης πολυγωνικής γραμμής ύπό στοιχεΐα 1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9', 10', 11', 12', 13', 14', 15', 16', 17', 18', 19', 20', 21', 22', 23', 24', 25', 26', 27', 28', 29', 30', 31'.

2. Έξασφαλίζει άπάσας τάς κορυφάς τών όριογραμμών αιγιαλοΰ καί παραλίας άπό σταθερά σημεΐα (Π1, Π2.....) έκ σκυροδέματος κυκλικής διατομής.
3. Άποφαίνεται ότι δέν ύφίσταται παλαιός αιγιαλός.
4. Άποφαίνεται ότι δέν ύφίστανται κτίσματα έντός τής ζώνης παραλίας.

Ή Έπιτροπή

ΕΜ. ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΙΔΗΣ — ΚΩΝ. ΦΡΥΔΑΣ

ΚΩΝ. ΠΟΛΙΤΗΣ

θαλασσα
ΟΡΜΟΣ ΣΙΔΕΡΩΝΟΣ
Τοπογραφικό Διάγραμμα
παραλιακής εκτάσεως πού βρίσκεται
στόν όρμο Σιδερώνος - Κατακαλίου
Κορινθίας γιά τόν καθορισμό
τού αιγιαλού και παραλίας
ΚΛΙΜΑΞ 1:500
Αθήναι Μάϊος 1980
Ο Μηχανικός

Συμβολισμο
Άμμος
Πηγάδι
Υπόμνημα Α'
Υπόμνημα Β'

Αριθ. Π. 7519/1508 (3)

Περὶ ἐγκρίσεως δημιουργίας ζώνης παραλίας στὴ θέση «Παχὺς Ἄμμος» Βατερῶν Λέσβου, πρὸ ἰδιοκτησίας Α.Ε. ΑΡΑΣΚΑ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 2344/1940 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας», ὅπως ἀντικαταστάθηκαν μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 1078/1980.
2. Τὴ σύμφωνη γνώμη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, ποὺ διατυπώθηκε στὸ Φ. 187. 2/730/79/2622/3.11. 1979 ἔγγραφό του.
3. Τὴν Ο.Ε. 13972/20.11.79 ἀπόφαση τοῦ Νομάρχη Λέσβου μὲ τὴν ὁποία ἐπικυρώθηκαν ἡ ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ σχετικὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα, ποὺ δημοσιεύθηκαν στὸ ὑπ' ἀριθ. 26/21.1.1980 ΦΕΚ τ. Δ'.
4. Τὴν Δ. 2652/66/20.5.1980 κοινὴ ἀπόφαση τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν», ἀποφασίζουμε:

Ἐγκρίνουμε, γιὰ τὴν προσαύξηση τοῦ αἰγιαλοῦ, τὴ δημιουργία ζώνης παραλίας στὴ θέση «Παχὺς Ἄμμος» Βατερῶν Λέσβου, πρὸ ἰδιοκτησίας Α.Ε. ΑΡΑΣΚΑ, ὅπως ἡ ὁριογραμμὴ αὐτῆς καθορίσθηκε ἀπὸ τὴν ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Π.Δ. 636/1977 καὶ εἰκονίζεται στὸ ἀπὸ Μαΐο 1978 καὶ μὲ κλίμακα 1:500 τοπογραφικὸ καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα τοῦ τοπογράφου μηχανικοῦ Παναγιώτη Μουτάφη τὸ ὁποῖο ἔχει θεωρηθεῖ ἀπὸ τὴ Δ/νση Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Λέσβου καὶ συνοδεύει τὴν ἀπὸ 25.9.1979 ἔκθεση τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση μαζὶ μὲ τὴν ἀπὸ 25.9.79 ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 11 Δεκεμβρίου 1980

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΘΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας.

Ἐν Μυτιλήνῃ σήμερον τὴν 25.9.1979 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν 10 π.μ. οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι:

1. Στέφανος Μπαλτόπουλος, Ἐφοριακὸς Διευθυντὴς Β', Οἰκον. Ἔφορος Μυτιλήνης, ὡς Πρόεδρος.
2. Νικόλαος Ψαρρός, Διευθυντὴς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Λέσβου καὶ
3. Νικόλαος Γκούρας, Ὑποπλοίαρχος Λιμενικοῦ Σώματος, Λιμενάρχης Μυτιλήνης, ὡς μέλη.

Ἀποτελοῦντες τὴν κατ' ἄρθρον 5 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 263/68 καὶ ἄρθρον 74 τοῦ Π.Δ. 636/77, Ἐπιτροπὴν καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας, μετὰ ἀπὸ νέαν ἐπιτόπιον μετάβασιν εἰς τὴν περιοχὴν Βατερῶν Ν. Λέσβου, εἰς θέσιν «Παχὺς Ἄμμος», κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5443/24.5.78 αἰτήσεως τῆς Α.Ε. ΑΡΑΣΚΑ, ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις Συγγροῦ 85, περὶ καθορισμοῦ τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἔμπροσθεν τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῆς καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ. 187.2/459/79 ἀπὸ 9.7.1979 ἐγγράφου τοῦ Γ.Ε.Ν. διὰ τοῦ ὁποίου τοῦτο ἐκφράζει τὶς ἀπόψεις του ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῶν ὁριογραμμῶν αἰγιαλοῦ-παραλίας καὶ ὑποδεικνύει ὡρισμένες διορθώσεις ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἔκθεσιν καὶ τὸ τοπογραφικὸν διάγραμμα καὶ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1540/38 ὅπως τροποποιήθηκε ἀπὸ τὸν Α.Ν. 2344/40 «περὶ αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας», τοῦ Α.Ν. 263/68 καὶ τοῦ Α.Ν. 719/77 ὡς καὶ τὸ Π.Δ. 636/77 κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ καθορισμὸς τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας γίνεται ἐπὶ τοπογραφικοῦ καὶ ὑψομετρικοῦ διαγράμματος χαρασσομένης ἐπ' αὐτοῦ ἐρυθρᾶς γραμμῆς διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ κιτρίνης διὰ τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας καὶ ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἕνεκα προσχώσεων ἢ ἄλλων αἰτίων εἶναι ἐμφανὲς ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἐνεργεῖται ὁ καθορισμός, ὁ αἰγιαλὸς εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθὸν τοιούτου καὶ δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ ἡ ὑφισταμένη μέχρι μὲν τοῦ ἔτους 1884 ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν καὶ πρότερον δὲ ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται ἡ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ χαρασσομένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος κυανῆς γραμμῆς.
2. Τὸ ἀπὸ Μαΐου 1979 διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ τοπογράφου μηχανικοῦ Παναγιώτη Μουτάφη, δεόντως ἠλεγμένον καὶ θεωρημένον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25.9.1979 ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νικολάου Ψαρροῦ.
3. Τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν προκύψει ἀπὸ τὶς αὐτοψίες ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴν 26ην Μαΐου 1978 καὶ 22αν Μαρτίου 1979, τὶς ἐνδείξεις ποὺ προέκυψαν κατὰ τὴν λῆψιν δειγμάτων καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ἐδάφους.

Καθορίζει ἐπὶ τοῦ συνημμένου διαγράμματος τοῦ τοπογράφου μηχανικοῦ Παν. Μουτάφη, δεόντως ἠλεγμένου καὶ θεωρημένου ὑπὸ οῦ Δ/νοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ν. Λέσβου Νικ. Ψαρροῦ ὡς ἑξῆς:

α) Μὲ συνεχῆ πολυγωνικὴ ἐρυθρὰ γραμμὴ τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ ὑπὸ στοιχεῖα 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10, 11,12 καὶ 13.

β) Μὲ συνεχῆ πολυγωνικὴ κιτρίνη γραμμὴ τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας ὑπὸ στοιχεῖα 1', 2', 3', 4', 5', 6', 7', 8', 9' καὶ 10'.

Ἐν προκειμένῳ λόγῳ τῆς μηχανικῆς διαβρώσεως τοῦ χειμερίου κύματος ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν ξηρὰν δὲν ἔχει δημιουργηθεῖ παλαιὸς αἰγιαλὸς ἤτοι ἐκποιήσιμος καὶ ἀποδοτέα εἰς τὸ Δημόσιον ἔκτασις.

Σημειοῦται προσθέτως ὅτι ἐπὶ τοῦ συνημμένου διαγράμματος ὑφίσταται ὑπόμνημα ἐξαρτήσεως πολυγωνικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ τῆς παραλίας.

Αἱ κορυφαὶ τῆς πολυγωνικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ ἔχουν ὑλοποιηθῆ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ μονίμων σταθερῶν σημείων, ἤτοι διὰ τσιμεντολίνθων. Ἐπίσης ἐκ τῶν τσιμεντολίνθων τούτων ἐξηρτήθησαν καὶ αἱ κορυφαὶ τῆς παραλίας ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ διάγραμμα.

Γίνεται μνεία ὅτι ὁ καθορισμὸς τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὴν θέσιν «Παχὺς Ἄμμος», περιοχῆς Βατερῶν, πρὸ τῆς ἰδιοκτησίας Α.Ε. ΑΡΑΣΚΑ γίνεται τὸ πρῶτον.

Ὁ Πρόεδρος	Τὰ Μέλη
ΣΤΕΦ. Β. ΜΠΑΛΤΟΠΟΥΛΟΣ	ΝΙΚΟΛ. ΨΑΡΡΟΣ
	ΝΙΚΟΛ. ΓΚΟΥΡΑΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΑΤΕΡΩΝ ΝΟΜΟΥ ΛΕΣΒΟΥ
ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ ΠΑΧΥΣ ΑΜΜΟΣ
ΠΡΩ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΡΑΣΚΑ Α.Ε.
ΠΡΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΟΡΙΩΝ
ΑΙΓΙΑΛΟΥ κ' ΠΑΡΑΛΙΑΣ

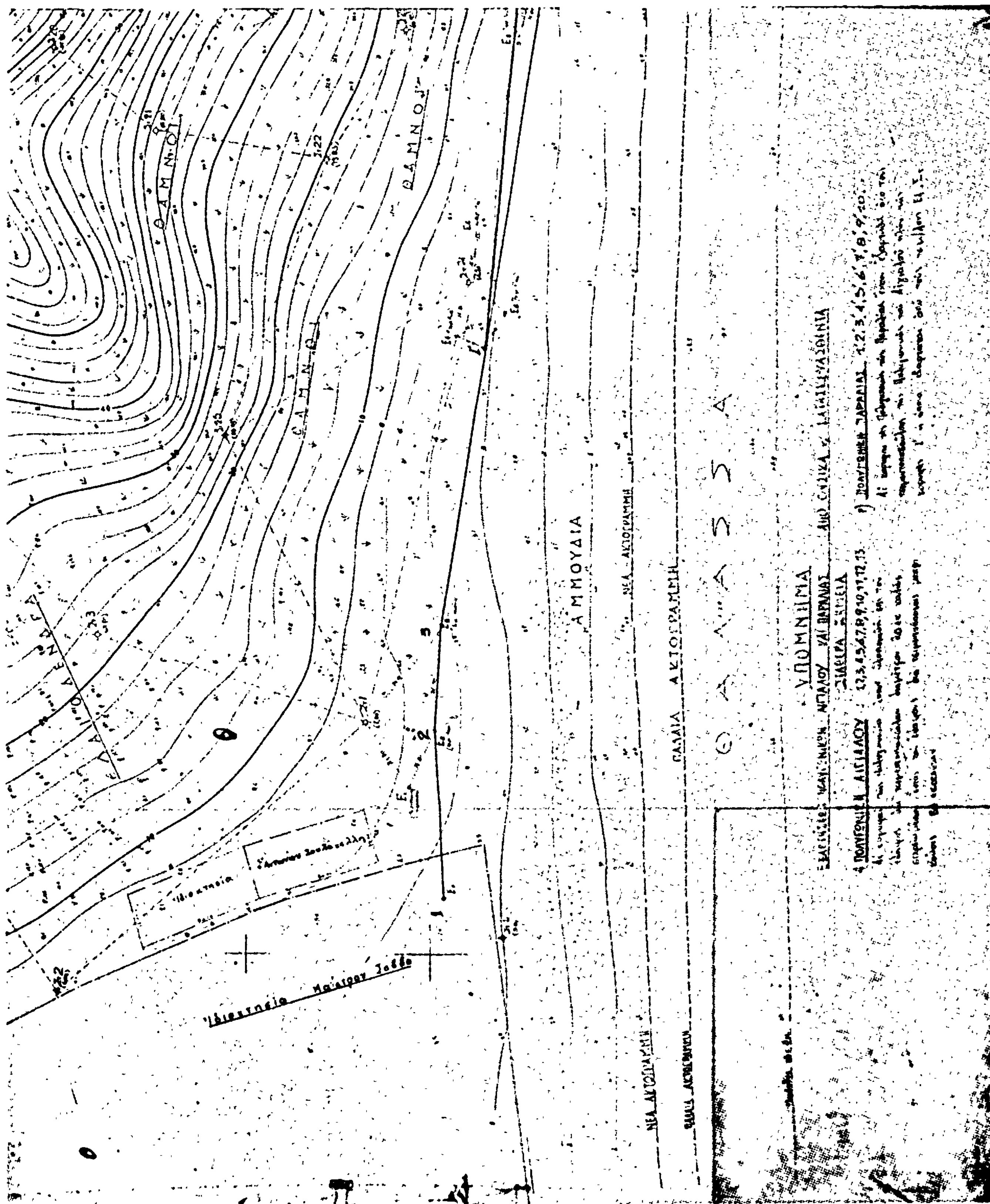
κλ. 1:500

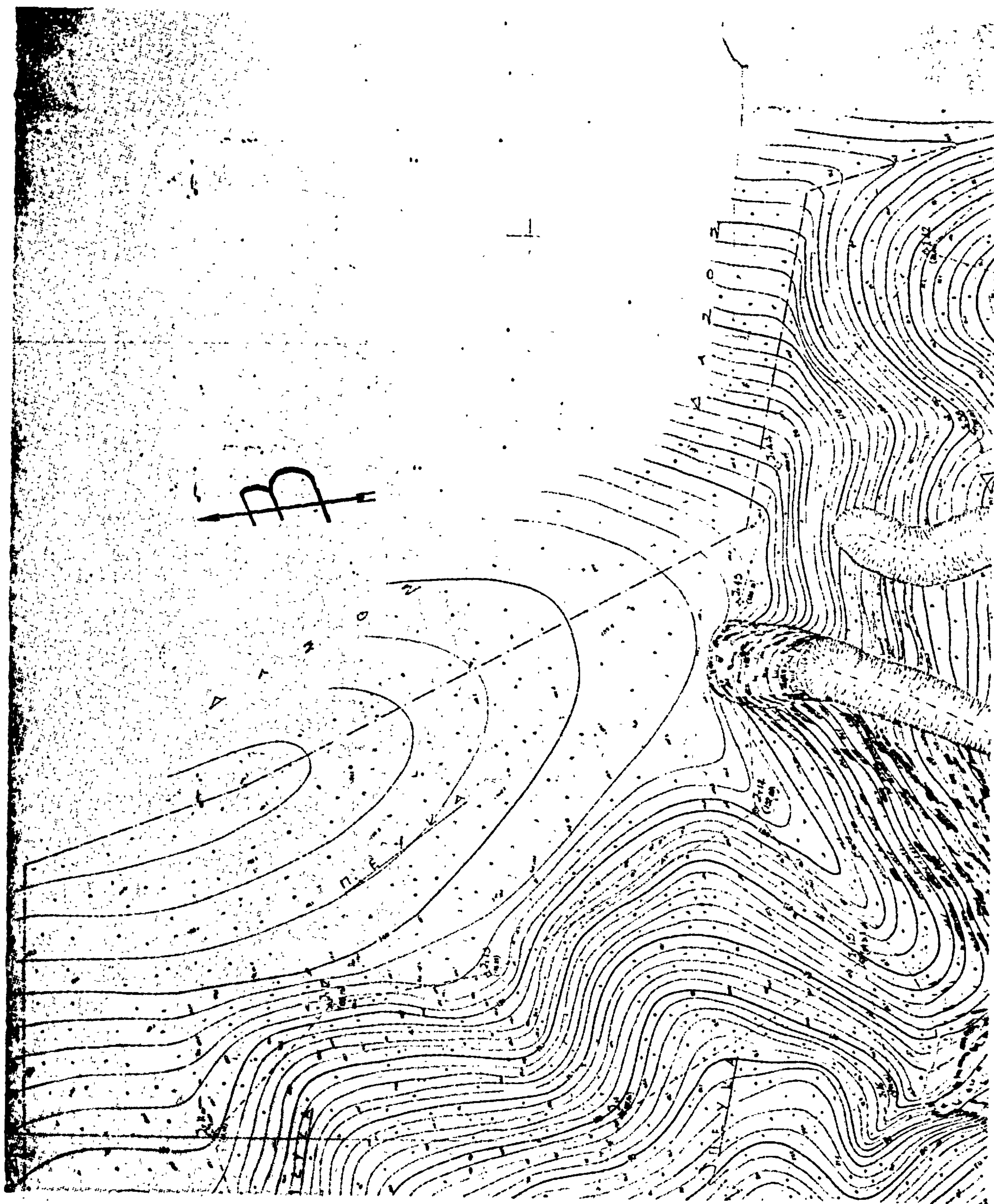
μυτιλήνη μαίος 1978
ο
συνταξας

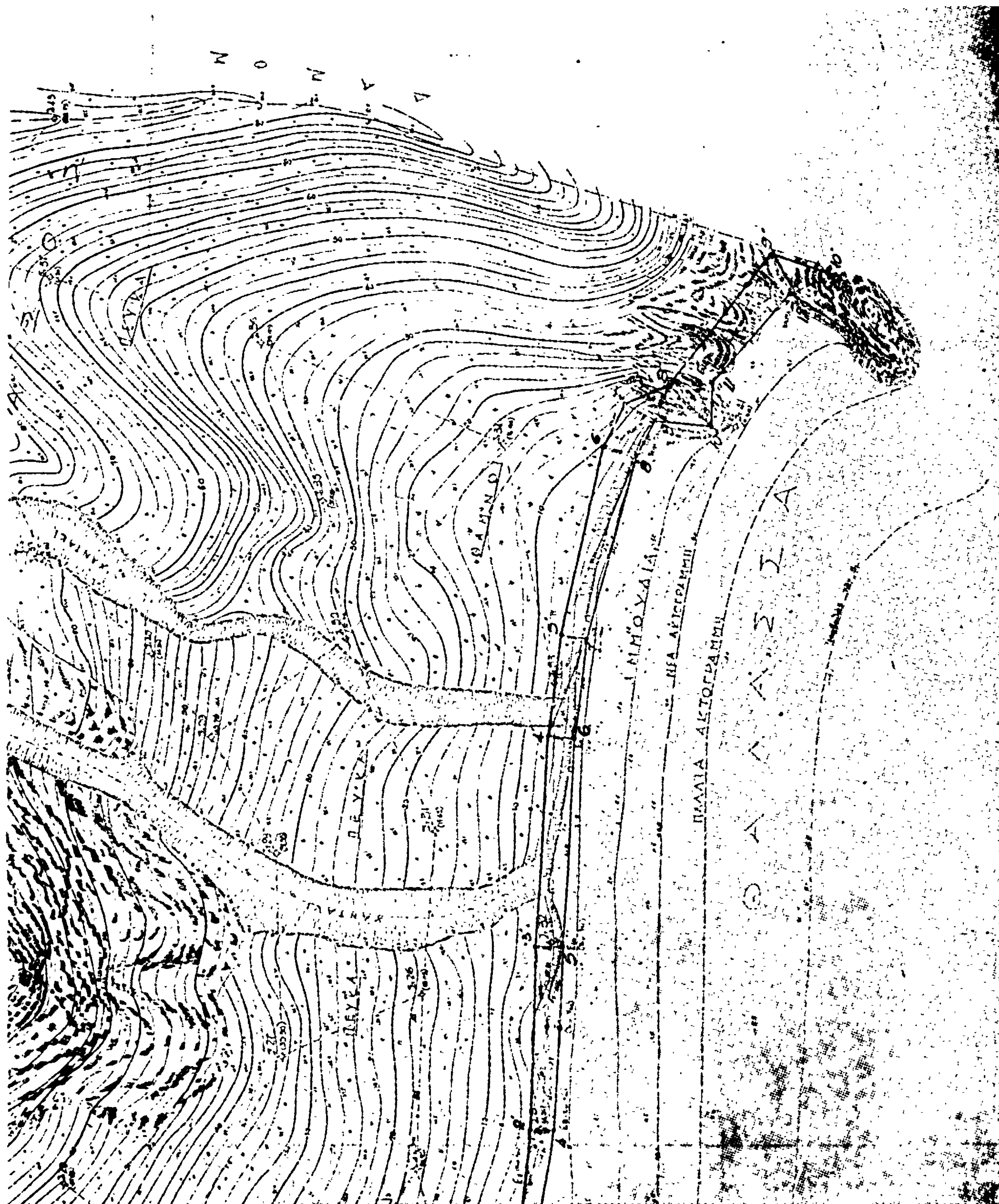

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Η Επιτροπή

ΘΑΛΑΣΣΑ
ΑΜΜΟΥΔΙΑ
ΠΑΛΑΙΑ ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗ
ΝΕΑ ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗ
ΘΑΜΝΟΙ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΘΑΛΑΣΣΑ
ΑΜΜΟΥΔΙΑ
ΠΑΛΑΙΑ ΑΚΤΟΓΡΑΜΜΗ
ΠΕΥΚΑ
ΠΕΥΚΑ

Αριθ. 1497 (4)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως 3.520 τ. μ. στὴ θέση Καρακόλιθος Λεβάδειας, Ν. Βοιωτίας, γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τμήματος καὶ τὴν κατασκευὴ ἰσοπέδου κόμβου Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἐθν. Ὁδοῦ Λεβάδειας — Ἀράχωβας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» καὶ τοῦ ἄρθρ. 1 παρ. 1 τοῦ Β.Δ. 139/71.

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν. 653/77 καὶ τοῦ Π.Δ. 929/79, ποὺ ἐκδόθηκε σὲ ἐκτέλεση τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

3. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 947/79.

4. Τὸ ἀριθ. Β2 4833/Φ. Γεν./26.11.80 ἔγγραφο ΥΠ. Δ. Ε. καὶ τὸ ἀριθμ. 427/4.21/13.2.81 ἔγγραφο τῆς 2ης ΔΕΚΕ, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα λόγω δημόσιας ὠφέλειας δηλ. γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ τοῦ τμήματος τῆς Ἐθν. Ὁδοῦ Λεβάδειας — Ἀράχωβας στὴ θέση Καρακόλιθος ποὺ κατολίσθησε τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1977 καὶ τὴν κατασκευὴ ἰσοπέδου κόμβου παλαιᾶς καὶ νέας Ἐθν. Ὁδοῦ στὴν ἴδια θέση, ἔκταση συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 3.520 τ.μ., ὅπως αὐτὴ εἰκονίζεται μὲ μὼβ χρῶμα στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα καὶ πίνακα ποὺ ἔχει συντάξει ὁ Μηχανικὸς τῆς 2ης ΔΕΚΕ Κομνηνὸς Παπαλημναῖος τὴν 29.10.80 καὶ θεωρηθῆ νόμιμα τὴν 31.10.80 ἀπὸ τὸν Δ/ντὴ τῆς 2ης ΔΕΚΕ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Δημοσίου, ἡ δὲ δαπάνη θὰ βαρύνει τὸ ἔργο 8071003 Δημ. Ἐπενδύσεων «Κατασκευὴ Ἐθν. Ὁδοῦ Λεβάδειας — Ἀράχωβας — Δελφῶν».

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας οἱ: 1) Ἰωάννης Ἀνδρέου καὶ 2) Παντελῆς Αὐγουστῆς.

Ἡ ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται ἀνήκει στὴν ἁρμοδιότητα Οἰκον. Ἐφορίας καὶ Πρωτοδικείου Λεβάδειας.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λεβάδεια, 18 Μαρτίου 1981

Ὁ Νομάρχης κ.ἀ.α.
Π. ΕΞΑΡΧΟΣ

Αριθ. 3338 (5)

Περὶ ἀνακοινώσεως ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως στὴ Δράμα πρὸς κατασκευὴ κτιρίου γιὰ τὴν στέγαση τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς Δράμας

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἀνακοινοῖ ὅτι:

Σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Ν. Δ. 797/1971 καὶ τῆς ἀριθ. Χ 8/9/Ν. 14145 δὶς 12.1.1981 Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, προκειμένου νὰ συντελεσθεῖ ἐμπρόθεσμα ἡ ἀπαλλοτρίωση ποὺ κηρύχθηκε μὲ τὴν Α. 245/102/11.6.76 κοινὴ ὑπουργικὴ ἀπόφαση Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως, γιὰ τὴν ἀνέγερση κτιρίου πρὸς στέγαση τῶν Ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς Δράμας, καὶ ἰδιαίτερα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἰδιοκτησίας κατατέθηκε μὲ τὸ ἀριθ. 17110/13.3.1981 Γραμμάτιο Παρακαταθήκης καὶ Δανείων Δράμας τὸ ποσὸ τῶν δρχ. πεντακοσίων μιᾶς χιλ. πεντήνοντα δρχ. (501.050).

Τὸ ἐν λόγῳ ποσὸ ἀντιστοιχεῖ στὴν ἀποζημίωση τῶν 45,55 τ. μ. τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἰδιοκτησίας.

Ἡ ἀνακοίνωση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Δράμα, τὴν 17 Μαρτίου 1981

Ὁ Νομάρχης
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΣ

Αριθ. 2915/74/11 (6)

Περὶ ἀνακλήσεως ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου στὸ Λέχαιο Κορινθίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὴν 8952/72/21.3.73 (ΦΕΚ 140/73 τ.Δ'.) ἀπόφασή μας μὲ τὴν ὁποία κηρύχτηκε ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση γιὰ ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς ἑνὸς οἰκοπέδου στὸ Ἀρχαῖο Λιμάνι Λεχαίου.

3. Τὸ ἀπὸ 30.5.80 ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴ 19/20.5.80 Πράξη τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τὸ ὁποῖον προκύπτει ὅτι: α) Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἔρευνα στὸ πιὸ πάνω οἰκόπεδο δὲν ἀπέδωσε τίποτα ἀξιόλογο καὶ β) ὑπάρχουν οἱ κατὰ νόμο προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀνάκληση τῆς συντελεσμένης ἀπαλλοτριώσεως αὐτοῦ τοῦ οἰκοπέδου.

4. Τὸ Φ 873/57766/29.3.80 ἔγγραφο τῆς Γεν. Δ/νσεως Ἀρχ/των καὶ Ἀναστηλ. τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν μὲ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἀνάκληση τῆς πιὸ πάνω ἀπαλλοτρίωσης, ἀποφασίζουμε:

Ἀνακαλοῦμε τὴν 8952/72/21.3.73 (ΦΕΚ 140/73 τ.Δ'.) ἀπόφασή μας, μὲ τὴν ὁποία εἶχε κηρυχτεῖ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση οἰκοπέδου γιὰ ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς στὸ Ἀρχαῖο Λιμάνι Λεχαίου, γιὰ τὸ λόγο ὅτι, ἡ ἀπαλλοτρίωση αὐτὴ δὲν κρίνεται ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σκοποῦ γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε κηρυχτεῖ.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κόρινθος 20 Μαρτίου 1981

Ὁ Νομάρχης
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΟΥΛΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Αριθ. 21064 (7)

Περὶ εἰδοποιήσεως παρακαταθέσεως ἀπὸ τὴ ΔΕΗ ἀποζημιώσεως γιὰ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση ἀκινήτων στὸ Νομὸ Σερρῶν Γ.Μ. 400KV Βουλγαρία—Σέρρες καὶ Γ.Μ. 220 KV Βουλγαρία—Σέρρες.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» πληροφοροῦμε ὅλους ὅσους:

α) Ἔχουν δικαίωμα κυριότητος ἢ ἄλλα ἐμπράγματα δικαιώματα ἢ

β) Ἔχουν ἐγγράψει ὑποθήκη ἢ ἔχουν ἐπιβάλει κατάσχεση ἢ μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο διεκδικοῦν τὰ ἀκίνητα ποὺ βρίσκονται στὸ Νομὸ Σερρῶν καὶ ἔχουν ἀπαλλοτριωθεῖ μὲ τὴν Β269/305/26.2.80 (ΦΕΚ Δ' 208/31.3.80) ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας - Ἐνεργείας γιὰ τὴν Γ.Μ. 400 KV Βουλγαρία—Σέρρες καὶ Γ.Μ. 220KV Βουλγαρία—Σέρρες (τμῆμα Ν. Σερρῶν) τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἀποζημίωση ποὺ καθόρισε ἡ 224/1980 ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Σερρῶν γιὰ τὰ ἀνωτέρω ἀκίνητα καὶ γιὰ τὰ συστατικὰ καὶ παραρτήματα αὐτῶν ἔχει κατατεθεῖ

στὸ Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων μὲ τὸ 617735/9.2. 1981 γραμμάτιο συστάσεως παρακαταθήκης ποσοῦ δραχμῶν πεντακοσίων πενήντα ὀκτὼ χιλιάδων πεντακοσίων ἑξήντα ἑπτὰ (558.567). Τὰ ἀνωτέρω ἀκίνητα εἰκονίζονται στὸ 52367/Μάιος 1979 (φύλ. 5) καὶ 52367Α/Μάιος 1979 (φύλλα 1'—3') κτηματολ. διαγράμματα—πίνακες.

Ἡ ἀνωτέρω ἀποζημίωση εἶναι ἀποδοτέα στοὺς δικαιούχους ποὺ θὰ ἀναγνωρισθοῦν σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1981

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. Δ. ΜΗΛΑΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. Χ. 543 (8)

Περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς παρόδου Μητροπόλεως ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ ρυμοτομικὸ σχέδιο πόλεως Αἰγίου ὅτι προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς Δ/ξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 17.7. 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», καθὼς καὶ τὸ Β.Δ. ἀπὸ 4.1.24 ποὺ καθορίζει ὅτι τὸ ἄρθρο 20 ἰσχύει ἀπὸ 1.6. 1924.

2. Τὶς Δ/ξεις τοῦ Νόμου 3200/55 «περὶ Ἀποκεντρώσεως» καὶ τὸ Β.Δ. ἀπὸ τὶς 28.6.55 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Νομαρχῶν ἀντικειμένων τινῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων.

3. Τὶς δ/ξεις τοῦ Ν.Δ. 1018/71 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 314/68 «περὶ παροχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορ. Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιότητας.

4. Τὴν ἀπὸ 2.11.79 αἴτηση τοῦ Ἀνδρέα Παναγιωτοπούλου μὲ τὴν ὁποία ζητᾶ τὴν ἀναγνώριση τῆς παρόδου Μητροπόλεως ἡ ὁποία βρίσκεται μέσα στὸ σχέδιο πόλεως Αἰγίου ὡς ὁδοῦ ποὺ ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

5. Τὸ ἔγγραφο ἀρ. Χ. 6328/20.10.80 τοῦ Τμήματος Πολεοδομίας Πολεοδ. Ἐφαρμογῶν. μὲ τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε τοπογραφικὸ διάγραμμα κλπ. σχετικά.

6. Τὰ συμβόλαια ἀρ. 38250/12.1.1919, 386/7.9.1934 καὶ ἡ ἀρ. 173/1979 ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰγίου ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὅτι ἡ πάροδος Μητροπόλεως ἡ ὁποία βρίσκεται μέσα στὸ σχέδιο πόλεως Αἰγίου ἐσχηματίσθη πρὶν ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ προαναφερομένου Δ/γματος καὶ χωρὶς μεταβολὴ τῶν διαστάσεων αὐτῆς.

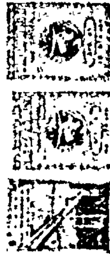
7. Τὴν σύμφωνη γνώμη τοῦ ΝΣΔΕ ποὺ διατυπώθηκε στὸ ἀρ. 17/70/7.11.80 Πρακτικό του, ἀποφασίζουμε:

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ πάροδος Μητροπόλεως ἡ ὁποία βρίσκεται μέσα στὸ σχέδιο Πόλεως Αἰγίου σχηματίσθηκε πρὶν τὸ ἔτος 1923 καὶ ἐφαρμόζονται σ' αὐτὴ ὅλες οἱ δ/ξεις ποὺ ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἐγκεκριμένους δρόμους τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου πόλεως Αἰγίου στὴν περιοχὴ αὐτὴ καὶ εἰδικώτερα ὅπως φαίνεται στὸ συνημμένο τοπογρ. διάγραμμα τοῦ Πολ. Μηχανικοῦ Βασ. Ρογκάλα μὲ τὰ στοιχεῖα ΖΔΓΒΙΘΗ τὸ ὁποῖο εἶναι ἁρμοδίως θεωρημένο.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πάτραι 22 Ἰανουαρίου 1981

Ὁ Νομάρχης
Ν. ΧΑΝΟΣ

Ἀριθ. Χ. 544 (9)

Περὶ ἀναγνωρίσεως δρομίσκου ὁ ὁποῖος βρίσκεται μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πολυχρονιάδου καὶ Εἰσοδίων στὸ ρυμοτομικὸ σχέδιο πόλεως Αἰγίου ὅτι προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς Δ/ξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», καθὼς καὶ τὸ Β.Δ. ἀπὸ 4.1.24 ποὺ καθορίζει ὅτι τὸ ἄρθρο 20 ἰσχύει ἀπὸ 1.6.24.

2. Τὶς Δ/ξεις τοῦ Νόμου 3200/55 «περὶ Ἀποκεντρώσεως» καὶ τὸ Β.Δ. ἀπὸ τὶς 28.6.55 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Νομαρχῶν ἀντικειμένων τινῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων».

3. Τὶς Δ/ξεις τοῦ Ν.Δ. 1018/71 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 314/68 «περὶ παροχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορ. Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων».

4. Τὴν ἀπὸ 29.8.80 αἴτηση τοῦ Ἰωάν. Ἀναστασοπούλου μὲ τὴν ὁποία ζητᾶ τὴν ἀναγνώριση δρομίσκου ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πολυχρονιάδου καὶ Εἰσοδίων μέσα στὸ σχέδιο πόλεως Αἰγίου ὡς ὁδοῦ ποὺ ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923.

5. Τὸ ἔγγραφο ἀρ. Χ. 6250/10.10.80 Τμ. Πολεοδ. Ἐφαρμογῶν, μὲ τὸ ὁποῖο ὑποβλήθηκε τοπογραφικὸ διάγραμμα κλπ. σχετικά.

6. Τὰ συμβόλαια ἀρ. 53097/25, 3339/21, 3539/60 καὶ τὸ ἀπὸ 4.7.1980 πιστοποιητικὸ τοῦ Δήμου Αἰγίου ἀπὸ τὰ ὁποῖα προκύπτει ὅτι ὁ δρομίσκος τοῦ θέματος ὁ ὁποῖος βρίσκεται μέσα στὸ σχέδιο πόλεως ἐσχηματίσθη πρὶν ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τοῦ προαναφερομένου Δ/γματος καὶ χωρὶς μεταβολὴ τῶν διαστάσεων αὐτῆς.

7. Τὴν σύμφωνη γνώμη τοῦ ΝΣΔΕ ποὺ διατυπώθηκε στὸ ἀρ. 17/72/7.11.80 Πρακτικό του, ἀποφασίζουμε:

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ὁ δρομίσκος ὁ ὁποῖος βρίσκεται μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πολυχρονιάδου καὶ Εἰσοδίων μέσα στὸ σχέδιο πόλεως Αἰγίου σχηματίσθηκε πρὶν τὸ ἔτος 1923 καὶ ἐφαρμόζονται σ' αὐτὴ ὅλες οἱ Δ/ξεις ποὺ ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἐγκεκριμένους δρόμους τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου στὴν περιοχὴ αὐτὴ καὶ εἰδικότερα ὅπως φαίνεται στὸ συνημμένο τοπ. διάγραμμα τοῦ ὑπομ/κοῦ Γεωργ. Ἀλεξανδροπούλου τὸ ὁποῖο εἶναι ἁρμοδίως θεωρημένο.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πάτραι 22 Ἰανουαρίου 1981

Ὁ Νομάρχης
Ν. ΧΑΝΟΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ
ΚΩΝ/ΝΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΟ ΑΙΓΙΟ
ΚΛΙΜΑΞ 1:500

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἀριθ. ΤΠ. 947 (10)

Περὶ ἀναγνωρίσεως ὁδοῦ στὴ Ἀταλάντη Ν. Φθιώτιδος, ὅτι ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ 1923 καὶ χαρακτηρισμοῦ αὐτῆς ὡς διατηρητέας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Σύμφωνα μέ :

1. Τὶς διατάξεις :

α) Τοῦ ἀπὸ 17.7.23 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ ἀνεγέρσεως αὐτῶν».

β) Τοῦ Β.Δ. 712/70, ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὰ 677/71 καὶ 198/72 Β.Δ.

γ) Τοῦ Ν. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», ὅπως ἔχει συμπληρωθεῖ καὶ τροποποιηθεῖ μεταγενέστερα.

δ) Τὴν 3/1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων τῆς Νομαρχίας μας, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ ἐν λόγω ὁδὸς μπορεῖ νὰ ἀναγνωρισθῆ σὰν προϋφισταμένη τοῦ ἔτους 1923 (ἄρθρο 20 τοῦ ἀπὸ 17.7.23 Ν.Δ/τος).

2. Τὴν ἀπὸ 19.6.80 αἴτηση τῆς Μαρίας Καντᾶ.

3. Τοὺς ἀκόλουθους τίτλους ἰδιοκτησίας: Τὸ ἀρ.20298/5.11.71 συμβόλαιον τοῦ Συμ/φου Ἀταλάντης Γεωργίου Θεοφίλου ἀπὸ τοὺς ὁποίους προκύπτει ὅτι ἡ ὁδὸς στὴν Ἀταλάντη ὑπάρχει πρὶν ἀπὸ τὸ 1923.

4. Τὸ τοπογραφικὸ σχεδιάγραμμα τοῦ Πολ/κοῦ Μηχ/κοῦ Παν. Εὐμορφόπουλου.

5. Τὸ ἀπὸ 26.1.54 ρυμοτομικὸ σχέδιο πόλεως Ἀταλάντης στὸ ὁποῖο φαίνεται ἡ ἐν λόγῳ ὁδός, ἀποφασίζουμε :

Ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἡ ὁδὸς στὴν Ἀταλάντη, ὑπάρχει νομίμως πρὶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1923, καὶ τὴ χαρακτηρίζουμε ὡς διατηρητέα.

Ἡ ὁδὸς αὐτὴ φαίνεται στὸ τοπογραφικὸ σχεδιάγραμμα τοῦ Πολ. Μηχ/κοῦ Π. Εὐμορφόπουλου μὲ τὰ στοιχεῖα 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἰσχύει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λαμία 27 Φεβρουαρίου 1981

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΚΟΪΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ